

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE SUDA (vijeće za dopuštanje žalbi)

od 16. studenoga 2022. *

„Žalba – Žig Europske unije – Dopuštanje žalbi – Članak 170.b Poslovnika Suda – Zahtjev koji dokazuje važnost pitanja za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije – Dopuštanje žalbe”

U predmetu C-337/22 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 23. svibnja 2022.,

Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupaju D. Gája, D. Hanf, E. Markakis i V. Ruzek, u svojstvu agenata,

žalitelj,

a druga stranka postupka je:

Nowhere Co. Ltd., sa sjedištem u Tokiju (Japan),

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

SUD (vijeće za dopuštanje žalbi)

u sastavu: L. Bay Larsen, potpredsjednik Suda, D. Gratsias (izvjestitelj) i I. Jarukaitis, suci,

tajnik: A. Calot Escobar,

na prijedlog suca izvjestitelja i saslušavši nezavisnu odvjetnicu T. Čapeta,

donosi sljedeće

Rješenje

- 1 Svojom žalbom Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 16. ožujka 2022., *Nowhere/EUIPO – Ye (APE TEES)* (T-281/21, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2022:139), kojom je on, s jedne strane, poništio odluku drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. veljače 2021. (predmet R 2474/2017-2) u pogledu postupka povodom prigovora između društva *Nowhere Co. Ltd.* i *J. Yea* (u daljnjem tekstu: sporna odluka) i, s druge strane, odbio tužbu društva *Nowhere* u preostalom dijelu.

* Jezik postupka: engleski

Zahtjev za dopuštanje žalbe

- 2 Na temelju članka 58.a prvog stavka Statuta Suda Europske unije, osim ako Sud prethodno odluči da je treba dopustiti, nije dopuštena žalba protiv odluke Općeg suda koja se odnosi na odluku neovisnog žalbenog vijeća EUIPO-a.
- 3 U skladu s člankom 58.a trećim stavkom tog statuta, žalba se dopušta, u cijelosti ili djelomično, u skladu s detaljnim pravilima utvrđenima u Poslovniku Suda, ako otvara važno pitanje za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije.
- 4 U skladu s člankom 170.a stavkom 1. Poslovnika, u slučajevima iz članka 58.a prvog stavka navedenog statuta, žalitelj svojoj žalbi prilaže zahtjev za dopuštanje žalbe, u kojem izlaže važno pitanje koje žalba otvara za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije i koji sadržava sve potrebne elemente kako bi Sud mogao odlučiti o tom zahtjevu.
- 5 U skladu s člankom 170.b stavcima 1. i 3. Poslovnika, Sud o zahtjevu za dopuštanje žalbe odlučuje obrazloženim rješenjem u najkraćem mogućem roku.

Žaliteljeva argumentacija

- 6 U prilog svojem zahtjevu za dopuštanje žalbe, EUIPO tvrdi da se u okviru njegova jedinog žalbenog razloga postavlja važno pitanje za jedinstvo, dosljednost i razvoj prava Unije.
- 7 Na prvom mjestu, u tom pogledu EUIPO podsjeća na sadržaj svojeg jedinog žalbenog razloga i na šest dijelova od kojih se sastoji.
- 8 Kao prvo, EUIPO navodi da u svojem jedinom žalbenom razlogu tvrdi da je Opći sud povrijedio članak 8. stavak 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.). S jedne strane, s obzirom na to da se materijalno pravo primjenjivo *ratione temporis* određuje na temelju datuma podnošenja prijave za registraciju i s obzirom na to da je prijava za registraciju osporavanog žiga podnesena prije isteka prijelaznog razdoblja utvrđenog člancima 126. i 127. (u daljnjem tekstu: prijelazno razdoblje) Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (SL 2020., L 29, str. 7., u daljnjem tekstu: Sporazum o povlačenju), koji je donesen 17. listopada 2019. i koji je stupio na snagu 1. veljače 2020., u točkama 28. do 31. pobijane presude Opći sud pogrešno je smatrao da je žalbeno vijeće trebalo uzeti u obzir ranije neregistrirane britanske žigove koje navodi tužitelj u prvostupanjskom postupku. S druge strane, u točki 46. te presude Opći sud pogrešno je odbio tezu prema kojoj je relevantan datum za rješavanje predmetnog spora datum donošenja sporne odluke.
- 9 Kao drugo, EUIPO navodi da u prvom dijelu jedinog žalbenog razloga prigovara Općem sudu da je u točkama 28. do 31. pobijane presude zamijenio uvodno pitanje utvrđivanja prava primjenjivog *ratione temporis* te postupovno i materijalno pitanje valjanosti prava koje prethodi datumu donošenja odluke o prigovoru.
- 10 Kao treće, EUIPO navodi da u drugom dijelu jedinog žalbenog razloga tvrdi da se u točkama 29. i 30. pobijane presude Opći sud pogrešno oslonio na sudsku praksu koja nije primjenjiva u ovom slučaju jer se odnosi na potencijalni nestanak ranijeg prava nakon donošenja odluke na koju se odnosi tužba podnesena Općem sudu, a taj nestanak ne utječe na zakonitost te odluke.

- 11 Kao četvrto, EUIPO navodi da u trećem dijelu jedinog žalbenog razloga prigovara Općem sudu da se pogrešno oslonio na to da u Sporazumu o povlačenju ne postoji nijedna odredba koja se odnosi na prigovore podnesene prije kraja prijelaznog razdoblja, umjesto da primijeni opće pravilo prema kojem ranije pravo treba biti valjano u trenutku donošenja konačne odluke o prigovoru.
- 12 Kao peto, EUIPO navodi da u četvrtom dijelu jedinog žalbenog razloga tvrdi da je Opći sud povrijedio sudsku praksu Suda koja se odnosi na razlikovanje postupaka povodom tužbe zbog povrede i upravnih postupaka koji se odnose na žigove Europske unije, kao što se osobito navodi u točki 47. presude od 21. veljače 2013. *Fédération Cynologique Internationale* (C-561/11, EU:C:2013:91) i u točkama 61. i 62. presude od 21. srpnja 2016., *Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion/EUIPO* (C-226/15 P, EU:C:2016:582), time što je pogrešno pretpostavio da se odbijanjem registracije osporavanog žiga Europske unije jamči zaštita ranijih prava od nezakonite uporabe tog žiga tijekom razdoblja između datuma podnošenja prijave tog žiga i kraja prijelaznog razdoblja. Slijedom toga, prema EUIPO-ovu mišljenju, zbog te pogreške koja se tiče prava u točki 42. pobijane presude Opći sud pogrešno je zaključio da je, s jedne strane, postojao sukob između navedene prijave žiga Europske unije i ranijih predmetnih britanskih žigova u tom razdoblju i, s druge strane, da je tužitelj u prvostupanjskom postupku imao legitiman interes za uspjeh svojeg prigovora.
- 13 Kao šesto, EUIPO navodi da u petom dijelu svojeg jedinog žalbenog razloga prigovara Općem sudu jer nije uzeo u obzir volju zakonodavca Unije koja se odražava u članku 1. stavku 2. Uredbe br. 207/2009 ni načelo teritorijalnosti pravâ intelektualnog vlasništva, time što je u točki 45. pobijane presude smatrao da eventualno pretvaranje prijave osporavanog žiga Europske unije u prijave nacionalnih žigova ne bi utjecalo na interes tužitelja u prvostupanjskom postupku za uspjeh prigovora ni na postojanje sukoba između ranijih britanskih prava i žiga Europske unije na koji se odnosi ta prijava, kao i između tih prava i eventualnih nacionalnih žigova koji proizlaze iz pretvaranja navedene prijave.
- 14 Kao sedmo, EUIPO navodi da u šestom dijelu svojeg jedinog žalbenog razloga prigovara Općem sudu jer u točkama 30., 31., 34. i 36. do 39. pobijane presude nije tumačio članak 8. stavak 4. Uredbe br. 207/2009 s obzirom na njegov tekst, kontekst i ciljeve, protivno zahtjevima sudske prakse Suda i konkretno da je povrijedio cilj te odredbe koji se odnosi na zaštitu interesa nositelja ranijih prava očuvanjem osnovne funkcije tih prava u pogledu sukobâ s eventualnim kasnijim žigovima Europske unije.
- 15 Na drugom mjestu, EUIPO tvrdi da se žalbom postavlja pitanje utjecaja *ex nunc* nestanka ranijeg prava tijekom upravnog postupka na svrhu postupka povodom prigovora, na interes podnositelja prigovora za uspjeh tog postupka i na eventualnu obvezu da uzme u obzir to pravo, a to je pitanje važno za jedinstvo, dosljednost i razvoj prava Unije u smislu članka 58.a trećeg stavka Statuta Suda Europske unije.
- 16 U tom pogledu, kao prvo, EUIPO navodi da se žalbom postavlja horizontalno pitanje, odnosno je li temeljni uvjet pravnog interesa i interesa za nastavak postupka pred sudom Unije, koji se osobito navodi u točki 42. presude od 7. lipnja 2007. *Wunenburger/Komisija* (C-362/05 P, EU:C:2007:322) i u točkama 63. do 68. mišljenja nezavisnog odvjetnika G. Pitruzzelle u predmetu *Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Komisija* (C-560/18 P, EU:C:2019:1052) relevantan za tumačenje odredbi kao što su one u članku 8. stavku 4. Uredbe br. 207/2009, kojima se uređuju upravni postupci koji se odnose na žigove Europske unije. Usto, to je pitanje povezano sa svrhom postupka povodom prigovora, s obzirom na osnovnu funkciju ranijeg prava koje je jedan od temelja pravâ intelektualnog vlasništva i sustava Žiga Europske unije.

- 17 Kao drugo, EUIPO potvrđuje da pitanje o kojem je riječ u žalbi prekoračuje same žalbene razloge, tako da je pojašnjenje Suda potrebno za pojedince i za nadležna nacionalna tijela. Naime, prije svega, to pitanje nije isključivo povezano s povlačenjem Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Unije, nego obuhvaća sve druge slučajeve *ex nunc* nestanka ranijeg prava tijekom upravnog postupka, osobito u okviru čestih pretpostavki isteka tog prava, njegova gubitka ili odricanja od njega tijekom tog postupka. Nadalje, navedeno pitanje ne odnosi se samo na tumačenje članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009 ili na nestanak ranijih neregistriranih žigova, nego obuhvaća sve relativne razloge za odbijanje ili ništavost predviđene člancima 8. i 53. te uredbe, kao i nestanak svakog ranijeg prava na koje se poziva na temelju tih razloga, uzimajući u obzir da to ranije pravo može biti pravo čija važnost nije samo lokalnog karaktera, žig Europske unije, nacionalni žig, autorsko pravo, ili čak dizajn ili patent. Naposljetku, isto to pitanje odnosi se ne samo na postupke pred EUIPO-om, nego na sve postupke pred nacionalnim upravnim ili pravosudnim tijelima u pogledu relativnih razloga za odbijanje i razloga za ništavost koji se temelje na ranijim pravima u skladu s nacionalnim zakonodavstvima kojima se prenosi Direktiva (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 2015., L 336, str. 1. i ispravak SL 2016., L110, str. 5.), konkretno njezin članak 5.
- 18 Kao treće, EUIPO smatra da se pitanje o kojem je riječ u žalbi odnosi na problematiku koju je Sud već ispitivao u pogledu temeljne razlike između upravnih postupaka koji se odnose na žigove Europske unije i postupaka povodom tužbe zbog povrede, što Opći sud nije uzeo u obzir u pobijanoj presudi.
- 19 Kao četvrto, EUIPO tvrdi da je navedeno pitanje povezano s temeljnim načelom teritorijalnosti pravâ intelektualnog vlasništva, koje je Opći sud povrijedio kad je zaključio da postoji potencijalni sukob između ranijih britanskih prava i nacionalnih žigova proizašlih iz eventualnog pretvaranja prijave osporavanog žiga Europske unije.
- 20 Kao peto, EUIPO smatra da se u sudskoj praksi Općeg suda u pogledu istog pitanja primjenjuje drukčije postupanje. Naime, donedavno je iz presuda Općeg suda, osobito iz presuda od 13. rujna 2006., MIP Metro/OHIM – Tesco Stores (METRO) (T-191/04, EU:T:2006:254, t. 30. do 34. i navedena sudska praksa) i od 2. lipnja 2021. Style & Taste/EUIPO – The Polo/Lauren Company (Prikaz igrača pola) (T-169/19, EU:T:2021:318, t. 22. do 32. i navedena sudska praksa), kao i iz rješenja od 20. srpnja 2021., Coravin/EUIPO – Cora (CORAVIN) (T-500/19, neobjavljeno, EU:T:2021:493, t. 32. do 47. i navedena sudska praksa), dosljedno proizlazilo da ranije pravo treba biti valjano u trenutku kad EUIPO odlučuje o prigovoru ili o zahtjevu za proglašavanje ništavosti. Suprotno tomu, Opći sud odstupio je od te sudske prakse u nizu presuda donesenih u kontekstu povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije, osobito u presudama od 30. siječnja 2020., Grupo Textil Brownie/EUIPO – The Guide Association (BROWNIE) (T-598/18, EU:T:2020:22) i od 23. rujna 2020., Bauer Radio/EUIPO – Weinstein (MUSIKISS) (T-421/18, EU:T:2020:433), iz kojih u biti proizlazi da je relevantna samo valjanost tog prava koje prethodi datumu podnošenja prijave žiga Europske unije. Međutim, Opći sud zanemario je u pobijanoj presudi postojanje tih različitih smjerova u sudskoj praksi i nije objasnio pristup primijenjen u toj presudi, što samo po sebi dovodi do važnog pitanja jedinstva, dosljednosti i razvoja prava Unije.
- 21 Kao šesto, EUIPO tvrdi da se žalba odnosi na temeljno načelo jedinstva žiga Europske unije, koje odražava želju zakonodavca Unije da predvidi jedinstveni sustav žigova Unije kao alternativu nacionalnim žigovima za poduzetnike koji žele razviti svoju djelatnost na razini Unije, te

postavlja pitanje raspodjele ovlasti između zakonodavne i sudbene vlasti, uzimajući u obzir da je Opći sud novim pravilom zamijenio opće pravilo prema kojem ranije pravo treba biti valjano u trenutku kad EUIPO donese konačnu odluku o prigovoru.

- 22 Kao sedmo, EUIPO navodi da pristup Općeg suda u pobijanoj presudi dovodi do opasnosti od pravne nesigurnosti i nedostatka uzajamnosti jer je zanemario učinke članka 50. stavka 3. UEU-a i članaka 126. i 127. Sporazuma o povlačenju te mu nalaže obvezu ispitivanja relativnog razloga za odbijanje u odnosu na područje na kojem osporavani žig Europske unije neće uživati nikakvu zaštitu. Naime, takav bi pristup mogao dovesti do stvaranja nepoštene neravnoteže u korist britanskih prava, koja su bolje zaštićena u Uniji nego što su to žigovi Europske unije u Ujedinjenoj Kraljevini.

Ocjena Suda

- 23 Najprije valja istaknuti da je na žalitelju da dokaže da su pitanja istaknuta u žalbi važna za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije (rješenje od 10. prosinca 2021., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, t. 20. i navedena sudska praksa).
- 24 Usto, kao što to proizlazi iz članka 58.a trećeg stavka Statuta Suda Europske unije, u vezi s člankom 170.a stavkom 1. i člankom 170.b stavkom 4. Poslovnika, zahtjev za dopuštanje žalbe mora sadržavati sve elemente koji su nužni kako bi Sudu omogućili da donese odluku o dopuštanju žalbe i da, u slučaju njezina djelomičnog dopuštanja, odredi žalbene razloge ili dijelove žalbe na koje se treba odnositi odgovor na žalbu. Naime, budući da mehanizam prethodnog dopuštenja za žalbe iz članka 58.a tog statuta nastoji ograničiti nadzor Suda na pitanja važna za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije, Sud u okviru žalbe treba ispitati samo žalbene razloge koji se odnose na takva pitanja i koje je odredio žalitelj (rješenje od 10. prosinca 2021., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, t. 21. i od 7. lipnja 2022. Magic Box Int. Toys/EUIPO, C-194/22 P, neobjavljeno, EU:C:2022:463, t. 14).
- 25 Stoga, u svakom slučaju, zahtjev za dopuštanje žalbe mora jasno i precizno navoditi razloge na kojima se žalba temelji, identificirati s istom preciznošću i jasnoćom pravno pitanje istaknuto u svakom žalbenom razlogu, pojasniti je li to pitanje važno za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije te posebno iznijeti razloge zbog kojih je navedeno pitanje važno s obzirom na istaknuti kriterij. Kada je riječ, osobito, o žalbenim razlozima, zahtjev za dopuštanje žalbe mora navoditi odredbu prava Unije ili sudske praksu koja je povrijeđena pobijanom presudom ili rješenjem, sažeto izložiti pogrešku koja se tiče prava koju je navodno počinio Opći sud, i navesti u kojoj je mjeri ta pogreška utjecala na ishod pobijane presude ili rješenja. Kada istaknuta pogreška koja se tiče prava proizlazi iz povrede sudske prakse, zahtjev za dopuštanje žalbe mora sažeto, ali jasno i precizno navesti, kao prvo, u čemu se sastoji navodna proturječnost, navodeći i točke presude ili rješenja koje žalitelj dovodi u pitanje u žalbi kao i točke odluke Suda ili Općeg suda koje pritom nisu bile uzete u obzir i, kao drugo, konkretne razloge zbog kojih takvo proturječje otvara pitanje važno za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije (rješenje od 10. prosinca 2021., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, t. 22. i navedena sudska praksa).
- 26 U ovom slučaju, iz točaka 28. do 31. pobijane presude, koje navodi EUIPO, proizlazi da, u skladu sa sudske prakse Suda prema kojoj je za određivanje mjerodavnog materijalnog prava odlučujući datum podnošenja prijave za registraciju žiga protiv kojeg je podnesen prigovor, prema mišljenju Općeg suda, iz njegove „dosadašnje ustaljene” sudske prakse proizlazi da postojanje relativnog

razloga za odbijanje treba ocijeniti u trenutku podnošenja te prijave za registraciju. Stoga nije relevantna okolnost da bi raniji žig mogao izgubiti status žiga u državi članici nakon podnošenja prijave za registraciju žiga Europske unije, osobito nakon eventualnog povlačenja dotične države članice iz Unije. Opći sud iz toga je zaključio da su, s jedne strane, s obzirom na to da je prijava za registraciju osporavanog žiga podnesena prije isteka prijelaznog razdoblja ili čak prije stupanja na snagu Sporazuma o povlačenju, raniji neregistrirani žigovi koji se navode u prilog prigovoru istaknutom protiv te prijave, s obzirom na to da su bili korišteni u trgovačkom prometu u Ujedinjenoj Kraljevini, načelno mogli biti osnova za takav prigovor i da je, s druge strane, žalbeno vijeće to trebalo uzeti u obzir prilikom svoje ocjene, što je ipak odbilo učiniti samo zato što je prijelazno razdoblje isteklo u trenutku donošenja navedene odluke.

- 27 Usto, u točki 42. pobijane presude, koju EUIPO također navodi, Opći sud smatra da, čak i pod pretpostavkom da nakon kraja prijelaznog razdoblja više ne može doći do sukoba između predmetnih žigova, ostaje činjenica da bi, u slučaju registracije žiga za koji je podnesena prijava, takav sukob ipak mogao postojati u razdoblju između datuma podnošenja prijave žiga Europske unije i isteka prijelaznog razdoblja. Kao što to navodi EUIPO, Opći sud iz toga je zaključio da je tužitelj u prvostupanjskom postupku imao legitiman interes za uspjeh svojeg prigovora kad je riječ o tom razdoblju.
- 28 Stoga, u kontekstu povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije i isteka prijelaznog razdoblja tijekom upravnog postupka pred EUIPO-om, kao što to navodi EUIPO, Opći sud odlučio je u točki 46. pobijane presude da nijedan od EUIPO-ovih argumenata ne može potkrijepiti njegovo stajalište prema kojem je datum donošenja sporne odluke, koji je jedini element u ovom slučaju nastao nakon isteka prijelaznog razdoblja, bio relevantan datum za rješavanje spora i da stoga valja prihvatiti jedini tužbeni razlog i poništiti spornu odluku u skladu s prvim dijelom tužbenog zahtjeva tužitelja u prvostupanjskom postupku.
- 29 Kao prvo, valja istaknuti da EUIPO precizno i jasno opisuje svoj jedini žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009, pri čemu najprije pojašnjava da je Opći sud zamijenio uvodno pitanje utvrđivanja prava primjenjivog *ratione temporis* te postupovno i materijalno pitanje valjanosti ranijeg prava na datum donošenja odluke o prigovoru, zatim da je Opći sud zanemario razliku, utvrđenu u sudskoj praksi Suda, između postupaka povodom tužbe zbog povrede i upravnih postupaka koji se odnose na žigove Europske unije kad je pretpostavio da bi se odbijanjem registracije prijave osporavanog žiga Europske unije jamčila zaštita ranijih prava od nezakonite uporabe tog žiga tijekom razdoblja između podnošenja te prijave i kraja prijelaznog razdoblja, te, naposljetku, da Opći sud, protivno sudskoj praksi Suda, nije uzeo u obzir cilj iz članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009 koji se odnosi na zaštitu interesa nositelja ranijih prava očuvanjem osnovne funkcije tih prava u pogledu sukoba s mogućim kasnijim žigovima Europske unije.
- 30 Konkretno, kad je osobito riječ o argumentima prema kojima je Opći sud povrijedio sudsku praksu Suda koja se odnosi na razlikovanje postupaka povodom tužbe zbog povrede i upravnih postupaka koji se odnose na žigove Europske unije, kao što se to navodi u presudama od 21. veljače 2013. *Fédération Cynologique Internationale* (C-561/11, EU:C:2013:91, t. 47.), i od 21. srpnja 2016., *Apple and Pear Australia i Star Fruits Diffusion/EUIPO* (C-226/15 P, EU:C:2016:582, t. 61. i 62.), ustaljenu sudsku praksu Općeg suda o učincima nestanka ranijeg prava tijekom postupaka povodom prigovora i postupaka za proglašavanje ništavosti pred EUIPO-om, proizašlu iz presuda od 13. rujna 2006., *MIP Metro/OHMI – Tesco Stores (METRO)* (T-191/04, EU:T:2006:254, t. 30 i 34.) i od 2. lipnja 2021., *Style & Taste/EUIPO – The Polo/Lauren Company* (Prikaz igrača pola) (T-169/19, EU:T:2021:318, t. 22. do 32. i navedena sudska praksa),

kao i cilj iz članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009 kojim se nastoji zaštititi osnovna funkcija ranijeg žiga, valja utvrditi da je EUIPO utvrdio točke o kojima je riječ u pobijanoj presudi, kao i točke odluka i odredbe koje su navodno povrijeđene.

- 31 Kao drugo, EUIPO osobito prigovara Općem sudu jer je u točki 31. pobijane presude zaključio da su raniji britanski neregistrirani žigovi o kojima je riječ načelno mogli biti osnova za prigovor tužitelja u prvostupanjskom postupku i da je žalbeno vijeće to stoga trebalo uzeti u obzir prilikom svoje ocjene, unatoč činjenici da je prijelazno razdoblje isteklo u trenutku donošenja sporne odluke, i jer je u točki 42. te presude, kao odgovor na EUIPO-ov argument, pojasnio da taj tužitelj ima legitiman interes za uspjeh svojeg prigovora kad je riječ o razdoblju između datuma podnošenja prijave osporavanog žiga Europske unije i datuma isteka prijelaznog razdoblja. Kao što na to podsjeća EUIPO, Opći sud poništio je spornu odluku osobito na temelju tih razmatranja. Stoga iz zahtjeva za dopuštanje žalbe jasno proizlazi da je navodno pogrešno tumačenje postupovnih i materijalnih zahtjeva koji se primjenjuju na postupke povodom prigovora pred EUIPO-om, koje je utvrdio Opći sud, imalo odlučujući utjecaj na ishod pobijane presude.
- 32 Kao treće, u skladu s teretom dokazivanja koji je na podnositelju zahtjeva za dopuštanje žalbe, žalitelj mora dokazati da, neovisno o pravnim pitanjima koja je istaknuo u svojoj žalbi, ona otvara jedno ili više važnih pitanja za jedinstvo, dosljednost ili razvoj prava Unije, pri čemu značaj tog kriterija prelazi okvire presude koja je predmet žalbe i, u konačnici, njegove žalbe (rješenje od 10. prosinca 2021., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, t. 27.).
- 33 To dokazivanje samo po sebi podrazumijeva da se postojanje i važnost takvih pitanja utvrdi na temelju konkretnih elemenata koji su svojstveni predmetnom slučaju, a ne samo općenitih argumenata (rješenje od 10. prosinca 2021., EUIPO/The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, t. 28.).
- 34 Međutim, u ovom slučaju EUIPO utvrđuje pitanje postavljeno u okviru svojeg jedinog žalbenog razloga, u kojem se u biti traži da se odrede datum i okolnosti koje treba utvrditi kako bi se ocijenio legitiman interes nositelja ranijeg prava za uspjeh prigovora na prijavu žiga Europske unije i EUIPO-ova obveza da uzme u obzir navedeno ranije pravo kad se, s jedne strane, spor pred Općim sudom odnosi na odluku donesenu nakon postupka povodom prigovora koji se temelji na ranijem pravu koje je zaštićeno samo u Ujedinjenoj Kraljevini i kad je, s druge strane, prijelazno razdoblje isteklo na datum donošenja te odluke. Općenitije, to se pitanje, prema EUIPO-ovu mišljenju, odnosi na utjecaj *ex nunc* nestanka ranijeg prava tijekom postupka povodom prigovora ili postupka za proglašavanje ništavosti pred EUIPO-om na ishod tog postupka.
- 35 Osim toga, EUIPO navodi konkretne razloge zbog kojih je takvo pitanje važno za jedinstvo, dosljednost i razvoj prava Unije.
- 36 Konkretno, EUIPO pojašnjava da se navedeno pitanje odnosi na primjenjivost temeljnog uvjeta pravnog interesa i interesa za nastavak postupka u upravnim postupcima koji se odnose na žigove Europske unije i na načela koja čine stupove prava intelektualnog vlasništva, odnosno načelo teritorijalnosti, načelo jedinstvenog karaktera žiga Europske unije i temeljni pojam osnovne funkcije žiga u kontekstu završetka prijelaznog razdoblja. Takvo pitanje usto se odnosi na bitnu razliku, utvrđenu u sudskoj praksi, između, s jedne strane, upravnih postupaka koji se odnose na žigove Europske unije i, s druge strane, postupaka povodom tužbe zbog povrede.

- 37 U tom pogledu, EUIPO najprije naglašava horizontalnu prirodu pitanja je li uvjet pravnog interesa i interesa za nastavak postupka koji se primjenjuje u okviru sudskih postupaka pred Općim sudom i Sudom relevantan u okviru upravnih postupaka koji se odnose na žigove Europske unije i treba li, u konačnici, legitiman interes za uspjeh upravnog postupanja uzeti u obzir za potrebe tumačenja članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009 i po analogiji za potrebe tumačenja drugih odredbi te uredbe koje se odnose na takve postupke.
- 38 Nadalje, pojašnjava da je pojašnjenje Suda potrebno kako za korisnike sustava žiga Europske unije tako i za nacionalne sudove, osobito s obzirom na činjenicu da se postavljeno pitanje ne odnosi samo na učinak povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije, nego i na sve situacije nestanka ranijeg prava tijekom upravnog postupka, koje su česte u području intelektualnog vlasništva, osobito u slučaju gubitka ili isteka tog prava. U tom pogledu, kad je riječ o tome treba li ranije pravo biti valjano u trenutku kad EUIPO donosi konačnu odluku ili samo na datum podnošenja prijave za registraciju osporavanog žiga Europske unije, EUIPO iznosi kontradiktornu sudsku praksu Općeg suda u tom području i naglašava povezanost između tog pitanja i pitanja *ex nunc* nestanka takvog ranijeg prava tijekom sudskog postupka, pri čemu naglašava da je postavio to zadnje pitanje u okviru predmeta koji se vodi pred Sudom.
- 39 Naposljetku, u biti ističe da se pitanje koje postavlja odnosi na temeljno načelo jedinstvenog karaktera žiga Europske unije, koje zakonodavac Unije želi osigurati tijekom uvođenja tog žiga u pravni poredak Unije, u kontekstu u kojem je, s obzirom na to da se u Uredbi br. 207/2009 ili Sporazumu o povlačenju ne predviđaju posebna pravila, Opći sud u pobijanoj presudi naveo pravilo kojim se, s obzirom na to da se njime zanemaruju učinci članka 50. stavka 3. UEU-a i članka 126. i 127. Sporazuma o povlačenju, obvezuje EUIPO da ispita relativni razlog za odbijanje u odnosu na područje na kojem žig Europske unije za koji je podnesena prijava ni u kojem slučaju neće uživati nikakvu zaštitu. Dodaje da, uz opasnosti prouzročene tim pristupom s obzirom na načelo pravne sigurnosti, navedeni pristup dovodi i do opasnosti s obzirom na načelo uzajamnosti jer može stvoriti neravnotežu između zaštite ranijih britanskih prava u Uniji i zaštite žigova Europske unije u Ujedinjenoj Kraljevini.
- 40 Iz zahtjeva za dopuštanje žalbe stoga proizlazi da pitanje istaknuto u ovoj žalbi prelazi okvir pobijane presude, a u konačnici i okvir te žalbe.
- 41 Uzimajući u obzir elemente koje je iznio EUIPO, valja utvrditi da se u zahtjevu za dopuštanje žalbe koji je podnio u dovoljnoj mjeri dokazuje da se žalbom postavlja važno pitanje za jedinstvo, dosljednost i razvoj prava Unije.
- 42 S obzirom na prethodna razmatranja, žalbu valja prihvatiti u cijelosti.

Troškovi

- 43 U skladu s člankom 170.b stavkom 4. Poslovnika, ako se žalba u cijelosti ili djelomično dopusti, na temelju kriterija iz članka 58.a trećeg stavka Statuta Suda Europske unije, postupak se nastavlja u skladu s člancima 171. do 190.a tog Poslovnika.
- 44 U skladu s člankom 137. navedenog Poslovnika, koji se na žalbeni postupak primjenjuje na temelju članka 184. stavka 1. istog Poslovnika, odluka o troškovima donosi se u presudi ili rješenju kojim se završava postupak.

45 Slijedom toga, s obzirom na to da je zahtjev za dopuštanje žalbe prihvaćen, o troškovima će se odlučiti naknadno.

Slijedom navedenog, Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) rješava:

1. Žalba se dopušta.

2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Potpisi